

NIET BELANGRIJK GENOEG!

MET DEZE KEER:

Peter Manders

Directeur-bestuurder

Patromonium Barendrecht

10 SEPTEMBER 2024
BARENDRECHT

Als we naar de voortgang kijken van het toevoegen van woonruimte voor vele woningzoekenden, dan maak ik me grote zorgen. De barrières van te weinig geschikte locaties, regelgeving, bezwaren, kosten en wederkerigheid bij de opgave van gemeenten worden zeer moeizaam beslecht. Corporaties doen alles wat in hun vermogen ligt om aan de wooncrisis te werken.

Er zijn meer vraagstukken in ons land. Dat lezen en zien we elke dag in de media. Denk aan milieu, stikstof, klimaatverandering, ruimte, logistiek, energievoorziening, mondiale onrust, asielzoekers et cetera.

De bezorgde vraag die in mij opkomt is hoe serieus de politiek de wooncrisis neemt. Het belang van het milieu wordt door sterke partijen als Stichting Urgenda en Extinction Rebellion behartigd. De boeren hebben de kapitaalcrachtige lobby Agro-Industrie achter zich staan en imponeren met tractoren en agressieve acties. Grote multinationals (Shell, Unilever, Tata Steel, ASML) dreigen met vertrek uit Nederland en worden in de watten gelegd. En enkele klagende burgers worden uitermate serieus genomen en zorgen voor grote vertragingen en kostenstijgingen.

De woningzoekenden zijn niet georganiseerd; hun stem is niet hoorbaar.

Wie komt op voor het belang van woningzoekenden? Van langdurig thuiswonende kinderen die geen eigen leven kunnen opbouwen, van gezinnen die te klein wonen, van mensen die willen doorstromen omdat ze niet passend wonen, van bankslapers, van burgers met middeninkomens die niet sociaal mogen huren, niet kunnen kopen maar wel hoge markthuren moeten betalen? Deze groep wordt niet gehoord!

In coronatijd bleek ineens wel veel te kunnen. Er werd een crisis ervaren. Voor de wooncrisis gebeurt veel te weinig. Conclusie is dus dat de wooncrisis door de politiek niet als een echte crisis wordt gezien. De machtige grote monden gaan vóór bij het stads-, dorps- en landsbestuur.

In Barendrecht lijkt de volkshuisvesting in het gemeentebestuur meer een verdienmodel dan een opdracht die gesteund en gestimuleerd moet worden door een goed volkshuisvestelijk investeringsklimaat.

Wij blijven als corporaties natuurlijk stug doorwerken aan een oplossing. We moeten meer op onze strepen staan en ons inzetten

tegen de onwaarachtigheid van beslissers. Want in dit krachtenveld wordt het ons onmogelijk gemaakt om onze beloftes waar te maken. Zolang wij moeten soebatten met de overheid om een verantwoordelijkheid van diezelfde overheid in te mogen vullen, zijn de verhoudingen scheef. Zonder erkenning van het probleem bij de politiek wordt het vinden van een woonoplossing onmogelijk.

Hoe krijgen de woningzoekenden een stem? Een stem die gehoord en gezien wordt!

Daarom deze oproep aan de politiek: creëer een oplossing voor de wooncrisis of geef eerlijk aan dat de woningnood en woningzoekenden niet zo belangrijk zijn. Want dat de woningzoekenden zich in de steek gelaten voelen, dat is wel duidelijk.

VOLGENDE KEER

Ik geef het stokje van de column door. U leest snel aan wie.